

[Stensballe.]

Endelig er der § 8. Denne maa efter min Opfattelse affattes saa klart, at Ejeren kan faa Dækning for de Afgiftsforhøjelser, som følger af Ombygning og Forbedring, samt for de Byrder fra det offentlige Side, som lægges paa ham, enten det saa er Udgifter til offentlige Anlægs Gennemførelse eller til Gade- og Vejanlæg, til Kloak-anlæg o. s. v.

Jeg skal med disse Ord anbefale Lovforslaget til en ganske vist grundig, men ogsaa efter Omstændighederne saa hurtig Behandling som muligt, saaledes at det kan blive muligt at gennemføre en Lov, der hviler paa Lovforslagets Grundprincipper.

Ludvig Christensen: Det Lovforslag, vi har faaet til Behandling her, er jo ikke det, som den højtærede Indenrigsminister fremsatte i Folketinget, men et Forslag, der er fremkommet ved Forhandling mellem Regeringspartierne og Partiet Venstre, og uden at komme ind paa de Enkeltheder, som den ærede Ordfører for Partiet Venstre her omtalte, vil jeg dog sige, at det var en lidt mærkelig Ordførertale at høre, efter at der faktisk er sluttet Forlig i Folketinget mellem Venstre og Regeringspartierne. Jeg maatte gaa ud fra, at de Rigsdagsmænd, som i det andet høje Ting har forhandlet om dette Spørgsmaal, staar i Gruppe sammen med og holder Gruppemøder sammen med deres Partifæller i dette Ting, og at der i Forvejen var opnaaet Enighed, i alt Fald indenfor Partiet Venstre, om det Forslag, man tiltraadte i det andet høje Ting. Hvis alle de Indvendinger, som det ærede 3die Medlem for 4de Kreds (Stensballe) her har fremsat, skal føre til en effektiv Ændring af det foreliggende Lovforslag, tror jeg nok, vi efterhaanden kommer til at spørge om, hvilken Betydning det har at forhandle i det andet høje Ting med Partiet Venstres Tillidsmænd, om det overhovedet har nogen Betydning, om man kan vente, at Forlig, der er indgaaet der, overhovedet betyder noget og kan gennemføres ogsaa her i Tinget. Da den ærede Ordfører for Venstre dog ikke fremsatte ganske bestemte Udtalelser om, hvor langt han ønskede Ændringer foretaget, vil jeg vente med at gøre yderligere Bemærkninger, til jeg i det kommende Udvalg ser, hvor megen Realitet der er i de Ændringsforslag, vi altsaa maa forudse.

Der er ellers ikke, efter at Indenrigsministeren har gennemgaaet Lovforslaget, Anledning for mig til at spille dette høje Tings Tid med at gennemgaa alle Enkelt-

hederne paa ny. Jeg skal kun ganske kort gøre nogle Bemærkninger til Forsvar for Opretholdelsen indtil videre af en Beskyttelseslovgivning for Lejerne. Forsvaret for Lovens Gennemførelse i sin Tid var det, at Forholdene paa dette specielle Omraade var unormale, at der ikke var et tilstrækkeligt Antal Boliger, og at det derfor var nødvendigt for at undgaa Misbrug af den Magtstilling, som Husejerne herved havde faaet, at beskytte den svage Part, Lejerne, mod en ubillig Behandling. Begrundelsen for at ophøre med en Lovgivning paa dette Omraade maa derfor naturnødvendigt være, at Forholdene paa ny er normale eller i en saadan Grad normale, at det er forsvarligt at ophæve Lovgivningen, det vil sige, at vi skulde være naaet dertil, at der nu ikke mere var nogen Fare for, at Husejerne kunde misbruge en Magtstilling til ubillig Behandling af den svage Part, af Lejerne. Det er vor Opfattelse, at det er vi ikke. Vi har fortsat i København over 800 husvilde Familier, Familier, der ikke har eget Hjem, men er indkvarteret sammen to og to i hver Lejlighed med fælles Køkken, boende under i Virkeligheden ganske fortvilede Forhold, navnlig moralsk og sundhedsmæssigt. Vi har i øvrigt 1500 samboende Familier, som ikke er husvilde-indkvarterede, og vi har vel omkring ved 2000 Lysthusbeboere. Selv om en Del af dem bor under relativt gode Forhold og neppe vilde ønske at flytte ind i Stenhus inde i Byen — det maa erkendes, at adskillige Lysthusbeboelser ikke er helt daarlige —, er alligevel en ikke uvæsentlig Del af disse Lysthusbeboelser af en saadan Art, at det er ganske uforsvarligt at have Mennesker boende der. Og man erkender faktisk fra konservativ Side, i alt Fald i Københavns Borgerrepræsentation, at man ikke er naaet tilbage til normale Forhold, idet man har tilbudt en Ordning, hvorved Tilflytterbestemmelserne opretholdes. Det er meget naadigt. Det er navnlig et meget smukt Træk af det konservative Folkeparti. Hvem betyder nemlig Tilflytterbestemmelserne noget for? For alle dem, der skal bo i de smaa Lejligheder, nemlig Arbejderbefolkningen og Mellemstanden, medens Tilflytterbestemmelserne ingen Rolle spiller for Velhaverne, dem, der skal bo i de 5—6—7 Værelses Lejligheder. Der er nemlig tilstrækkeligt af Lejligheder af den Størrelse, om ikke i Københavns Kommune, saa i Frederiksberg og Gentofte Kommuner, hvor man i den Henseende er overordentlig vel forsynet og klar til til enhver Tid med størst mulig Støtte og Hjælp fra de paa-